II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2020/1044

af 8. maj 2020

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår værdier for globale opvarmningspotentialer og retningslinjer for opgørelser og Unionens opgørelsessystem og om ophævelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 666/2014

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([1]), særlig artikel 26, stk. 6, litra b), og artikel 37, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Mekanismen til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([2]) fastlægger reglerne for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner som led i klimapolitikken. Bestemmelserne vedrørende mekanismen er fuldt ud integreret i forordning (EU) 2018/1999, som ophæver forordning (EU) nr. 525/2013 fra den 1. januar 2021. Inden for denne mekanisme er det nødvendigt at vedtage værdier for globale opvarmningspotentialer og præcisere retningslinjerne for opgørelser.

(2) For så vidt angår de globale opvarmningspotentialer blev der på det første møde i partskonferencen under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer (UNFCCC), der tjener som møde for parterne i Parisaftalen om klimaændringer fra 2015, efter den 21. partskonference under UNFCCC (»Parisaftalen«) fastlagt en fælles målestok for omregning af drivhusgasser til CO_2-ækvivalenter med henblik på rapportering af drivhusgasopgørelser. Den fælles målestok er baseret på de værdier for de globale opvarmningspotentialer, der er anført i den 5. vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer (IPCC) ([3]). I værdierne for de globale opvarmningspotentialer bør der tages hensyn til den fælles målestok.

([1]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

([3]) Kolonne »GWP 100-year« i tabel 8.A.1 i tillæg 8.A i rapporten »Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change«, s. 731; kan findes på https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/.

(3) Retningslinjerne for drivhusgasopgørelser bør præciseres i overensstemmelse med den internationale udvikling. Ud over IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 bør medlemsstaterne og Kommissionen tage hensyn til de bestemmelser, procedurer og retningslinjer i den ramme for gennemsigtighed, der gælder for foranstaltninger og støtte som omhandlet i Parisaftalens artikel 13, jf. bilaget til beslutning 18/CMA.1 fra partskonferencen under UNFCCC, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (»beslutning 18/CMA.1«). Medlemsstaterne opfordres desuden til at anvende de retningslinjer for vådområder fra 2013, der supplerer IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

(4) For at sikre kvaliteten af Unionens opgørelse bør der fastsættes yderligere målsætninger for Unionens program for kvalitetssikring og kvalitetskontrol.

(5) Med henblik på at sikre, at Unionens opgørelse er fuldstændig i henhold til beslutning 18/CMA.1, er det nødvendigt at fastsætte de metoder og data, som Kommissionen skal anvende, når den udarbejder estimater over de data, der mangler i en medlemsstats opgørelse i henhold til artikel 37, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999.

(6) For at sikre rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i Unionens opgørelse er det nødvendigt at specificere, hvad den indledende kontrol af de data i drivhusgasopgørelsen, som medlemsstaterne indberetter, skal omfatte. Vurderingen af nøjagtighed som led i den indledende kontrol bør sikre, at medlemsstaterne ikke systematisk over- eller undervurderer de faktiske emissioner og optag i forhold til Unionens nøglekategorier. Da rapportering af drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) desuden er en integreret del af rapporteringen af drivhusgasopgørelser og som følge af medtagelsen af LULUCF-sektoren i klimamålet for 2030, bør den indledende kontrol i LULUCF-sektoren være i overensstemmelse med den kontrol, der foretages i andre sektorer. I LULUCF-sektoren kan de rapporterede aktivitetsdata for arealanvendelse og ændringer i arealanvendelse sammenlignes med oplysninger hidrørende fra Unionens og medlemsstaternes programmer og undersøgelser som f.eks. Copernicus og LUCAS.

(7) De estimater, der skal supplere de manglende data i de nationale opgørelser med henblik på udarbejdelsen af Unionens opgørelse, udarbejdes i overensstemmelse med retningslinjerne for drivhusgasopgørelser. Disse estimater kan ikke fastlægges, uden at der anvendes værdier for drivhusgassers globale opvarmningspotentiale. Da reglerne om globale opvarmningspotentialer, retningslinjerne for opgørelser og Unionens opgørelsessystem i væsentlig grad er forbundne, er det hensigtsmæssigt at samle dem i én delegeret forordning.

(8) For at sikre sammenhæng med anvendelsesdatoen for de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2018/1999 bør nærværende forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2021.

(9) I overensstemmelse med artikel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1999 ophæves forordning (EU) nr. 525/2013 med virkning fra den 1. januar 2021 med undtagelse af artikel 7 i nævnte forordning, som skal finde anvendelse på de rapporter, der indeholder data fra årene 2018, 2019 og 2020. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 666/2014 ([4]) bør derfor ophæves fra den 1. januar 2021; artikel 6 og 7 bør dog fortsat finde anvendelse på rapporter indeholdende data, der kræves for 2019 og 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på de rapporter fra medlemsstaterne, som indeholder data for 2021 og fremefter.

Artikel 2

Globale opvarmningspotentialer

Medlemsstaterne og Kommissionen anvender de globale opvarmningspotentialer i bilag I til nærværende forordning med henblik på at fastlægge og rapportere data for drivhusgasopgørelser i henhold til artikel 26, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EU) 2018/1999.

([4]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 666/2014 af 12. marts 2014 om fastsættelse af væsentlige krav til Unionens opgørelsessystem og om hensyntagen til ændringer i de globale opvarmningspotentialer og internationalt aftalte retningslinjer for opgørelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 26).

Artikel 3

Retningslinjer for drivhusgasopgørelser

Medlemsstaterne og Kommissionen fastlægger drivhusgasopgørelser som omhandlet i artikel 26, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EU) 2018/1999 i overensstemmelse med:

a) retningslinjerne fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPPC)

b) bestemmelser, procedurer og retningslinjer i den ramme for gennemsigtighed, der gælder for foranstaltninger og støtte som omhandlet i Parisaftalens artikel 13, jf. bilaget til beslutning 18/CMA.1 fra partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (»beslutning 18/CMA.1«).

Artikel 4

Målsætninger for programmet for kvalitetssikring og kvalitetskontrol

1. Kommissionen forvalter, vedligeholder og søger løbende at forbedre Unionens system for drivhusgasopgørelser på grundlag af målsætningerne for programmet for kvalitetssikring og kvalitetskontrol, som skal sikre:

a) at Unionens drivhusgasopgørelse er fuldstændig, idet den procedure, der er fastsat i artikel 37, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999, i givet fald anvendes i samråd med den berørte medlemsstat

b) at Unionens system for drivhusgasopgørelser resulterer i en gennemsigtig opgørelse af medlemsstaternes drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn samt oversigter over metodebeskrivelser for Unionens nøglekategorier, og at det på gennemsigtig vis afspejler de emissioner fra kilder og optag gennem dræn, som medlemsstaterne bidrager med til Unionens drivhusgasopgørelse

c) at Unionens samlede drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn i et givet rapporteringsår svarer til den sum af medlemsstaternes drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der rapporteres i henhold til artikel 26, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EU) 2018/1999 det givne år

d) at Unionens drivhusgasopgørelse indeholder en ensartet tidsrække for emissioner fra kilder og optag gennem dræn for alle rapporterede år.

2. Kommissionen og medlemsstaterne gør så vidt muligt de nationale drivhusgasopgørelser mere sammenlignelige ved at søge at skabe synergi mellem metoder, aktivitetsdata, koder og tildelingen af emissioner fra kilder og optag gennem dræn i medlemsstaterne, hvis det er relevant.

3. Målsætningerne for programmet for kvalitetssikring og kvalitetskontrol i Unionens opgørelse skal supplere de målsætninger for programmer for kvalitetssikring og kvalitetskontrol, som gennemføres af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten af aktivitetsdataene, emissionsfaktorerne og de andre parametre, der anvendes i deres nationale drivhusgasopgørelser.

Artikel 5

Afhjælpning af mangler

1. Kommissionens estimater for at supplere de opgørelsesdata, der er indsendt af en medlemsstat, jf. artikel 37, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999, baseres på følgende metoder og data:

a) hvis en medlemsstat i det foregående rapporteringsår har indgivet en ensartet tidsrække af estimater vedrørende den relevante kildekategori og:

i) den pågældende medlemsstat har indgivet en tilnærmet drivhusgasopgørelse for året x – 1 i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, der indeholder det manglende estimat, på basis af dataene fra denne tilnærmede drivhusgasopgørelse

ii) den pågældende medlemsstat ikke har indgivet en tilnærmet drivhusgasopgørelse for året x – 1 i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, men Unionen har udarbejdet et estimat over tilnærmede drivhusgasemissioner for den pågældende medlemsstat i året x – 1 i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, på basis af dataene fra Unionens tilnærmede drivhusgasopgørelse

iii) det ikke er muligt at anvende data fra medlemsstatens tilnærmede drivhusgasopgørelse eller det kan føre til en meget upræcis vurdering, hvad angår manglende estimater for energisektoren, på basis af de energistatistikdata, der er indsamlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 ([5])

iv) anvendelsen af data fra den tilnærmede drivhusgasopgørelse ikke er mulig eller kan føre til en meget upræcis vurdering, hvad angår manglende estimater for sektorer uden for energisektoren, på basis af vurderingsmetoder, som er i overensstemmelse med den tekniske vejledning om afhjælpning af mangler i afsnit 2.2.3 i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser (bind 1), idet der, hvis det er relevant, anvendes europæiske statistikker

b) hvis et estimat for en emission fra kilde eller optag gennem dræn inden for den relevante kategori i den seneste revision før indgivelsen har været genstand for tekniske korrektioner i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2018/1999 og den berørte medlemsstat ikke har indgivet et revideret estimat, på basis af den metode, der benyttes af den tekniske ekspertgruppe til at beregne den tekniske korrektion

c) hvis der ikke foreligger en ensartet tidsrække af indberettede estimater for den relevante kildekategori, på basis af vurderingsmetoder, der er i overensstemmelse med den tekniske vejledning om afhjælpning af mangler i afsnit 2.2.3 i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser (bind 1).

2. Kommissionen forbereder de i stk. 1 omhandlede estimater inden den 31. marts i rapporteringsåret i samråd og tæt samarbejde med den berørte medlemsstat.

3. Den berørte medlemsstat anvender de i stk. 1 omhandlede estimater til sin indgivelse af nationale opgørelser til UNFCCC-sekretariatet i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 6

Indledende kontrol

Den indledende kontrol, der udføres af Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, kan omfatte:

a) en vurdering af, hvorvidt medlemsstaten har forelagt rapporter for alle de kategorier, der kræves i henhold til de bestemmelser, procedurer og retningslinjer i den ramme for gennemsigtighed, der gælder for foranstaltninger og støtte som omhandlet i Parisaftalens artikel 13, jf. bilaget til beslutning 18/CMA.1, og alle de drivhusgasser, der er omhandlet i bilag V til forordning (EU) 2018/1999

b) en vurdering af, hvorvidt tidsrækkerne for data for emissioner fra kilder og optag gennem dræn er ensartede

c) en vurdering af, hvorvidt de aggregerede emissionsfaktorer (implied emission factors) er sammenlignelige mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til IPCC-standardemissionsfaktorerne for forskellige nationale omstændigheder

d) en vurdering af anvendelsen af koder for »intet estimat« (NE), hvis der foreligger IPCC niveau 1-metoder, og hvis brugen af koden ikke er begrundet ifølge punkt 32 i bilaget til beslutning 18/CMA.1

e) en analyse af genberegninger, der er udført med henblik på indsendelse af drivhusgasopgørelsen, herunder om genberegningerne er baseret på metodemæssige ændringer

f) en sammenligning af de kontrollerede drivhusgasemissioner, der er indberettet inden for rammerne af Den Europæiske Unions emissionshandelssystem, med de drivhusgasemissioner, der er aflagt rapport om i henhold til artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1999

g) en sammenligning af resultaterne af Eurostats referencetilgang og medlemsstaternes referencetilgang

h) en sammenligning af resultaterne af Eurostats sektortilgang og medlemsstaternes sektortilgang

i) en vurdering af, hvorvidt medlemsstaten har afhjulpet mangler i tidligere indledende kontroller og revisioner foretaget af Unionen og har gennemført henstillinger fra UNFCCC-revisioner

j) en vurdering af nøjagtigheden af medlemsstaternes estimater over emissioner fra kilder og optag gennem dræn i forhold til Unionens nøglekategorier

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

k) en vurdering af gennemsigtigheden og fuldstændigheden af de metodebeskrivelser, som medlemsstaterne rapporterer for Unionens nøglekategorier

l) en vurdering af overvågningen og rapporteringen af emissioner fra kilder og optag gennem dræn i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) i henhold til del 3 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999, herunder fastlæggelse af nøglekategorier, anvendt niveaumetode og en sammenligning af rapporterede aktivitetsdata for arealanvendelse og ændringer i arealanvendelse med oplysninger hidrørende fra Unionens og medlemsstaternes programmer og undersøgelser.

Artikel 7

Ophævelse

Delegeret forordning (EU) nr. 666/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021, jf. dog overgangsbestemmelserne i nærværende forordnings artikel 8.

Artikel 8

Overgangsbestemmelser

Uanset denne forordnings artikel 7 finder artikel 6 og 7 i delegeret forordning (EU) nr. 666/2014 fortsat anvendelse på rapporter indeholdende data, som kræves for årene 2019 og 2020.

Artikel 9

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. maj 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

GLOBALE OPVARMNINGSPOTENTIALER

Akronym, fællesnavn eller kemisk navn	Globalt opvarmningspotentiale
Kuldioxid (CO_2)	1
Metan (CH_4)	28
Dinitrogenoxid (N_2O)	265
Svovlhexafluorid (SF_6)	23 500
Nitrogen trifluorid (NF_3)	16 100
Hydrofluorkarboner (HFC'er):	
HFC-23 CHF_3	12 400
HFC-32 $CH2F_2$	677
HFC-41 CH_3F	116
HFC-125 CHF_2CF_3	3 170
HFC-134 CHF_2CHF_2	1 120
HFC-134a CH_2FCF_3	1 300
HFC-143 CH_2FCHF_2	328
HFC-143a CH_3CF_3	4 800
HFC-152 CH_2FCH_2F	16
HFC-152a CH_3CHF_2	138
HFC-161 CH_3CH_2F	4
HFC-227ea CF_3CHFCF_3	3 350
HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$	1 210
HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$	1 330
HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$	8 060
HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$	858
HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$	716
HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$	804
HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ eller ($C_5H_2F_{10}$)	1 650
Perfluorkarboner (PFC'er):	
PFC-14, Perfluormetan, CF_4	6 630
PFC-116, Perfluorethan, C_2F_6	11 100
PFC-218, Perfluorpropan, C_3F_8	8 900
PFC-318, Perfluorcyclobutan, c-C_4F_8	9 540
Perfluorcyclopropan c-C_3F_6	9 200
PFC-3-1-10, Decafluorbutan, C_4F_{10}	9 200
PFC-4-1-12, Dodecafluorpentan, C_5F_{12}	8 550
PFC-5-1-14, Tetradecafluorhexan, C_6F_{14}	7 910
PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$	7 190